

سید محمد حسین بهشتی دوم آبان ماه ۱۳۰۷ در محله‌ی لُنبان اصفهان و در خانواده‌ای روحانی متولد شد. تحصیلات خود را در زادگاهش آغاز کرد، اما به شوق فراگیری علوم دینی، دبیرستان را نیمه تمام رها کرد و به مدرسه‌ی علمیه صدر اصفهان رفت و همزمان زبان انگلیسی را نیز آموخت. سپس به قم رفت و درس خود را نزد اساتیدی چون آیت الله بروجردی و حضرت امام خمینی (ره) ادامه داد و همزمان دیپلم متوسطه را نیز گرفت و در دانشکده‌ی علوم معقول و منقول دانشگاه تهران پذیرفته شد. وی در سال ۱۳۳۰ گرفت و برای تحصیل و تدریس به قم بازگشت. او به عنوان دبیر زبان انگلیسی در دبیرستان حکیم نظامی قم مشغول به کار شد و همزمان به عنوان شاگرد در کلاس‌های علامه طباطبایی شرکت کرد. دکتر بهشتی به منظور ایجاد مرکزی فرهنگی برای ترویج افکار اسلامی به همراهی آیت الله مطهری و چند تن دیگر، دبیرستان دین و دانش را تاسیس کرد که اداره‌ی آن تا سال ۱۳۴۲ به طور مستقیم برعهده‌ی خود وی بود. در سال ۱۳۴۲ به پیشنهاد شورای مرکزی، امام خمینی یک گروه چهار نفری را به عنوان شورای سیاسی و فقهی تعیین کردند که عبارت بودند از: دکتر بهشتی، استاد مطهری، انواری و مولایی. با هجرت امام (ره) به پاریس، دکتر بهشتی نیز به آنجا رفت و از سوی رهبر انقلاب برای عضویت در هسته‌ی مرکزی شورای انقلاب به همراهی آیت الله مطهری، آیت الله هاشمی رفسنجانی، آیت الله موسوی اردبیلی و دکتر باهنر انتخاب شد. چندی بعد، آیت الله مهدوی کنی، مهندس بازرگان، دکتر سجایی و آیت الله خامنه‌ای نیز به این شورا پیوستند. پس از پیروزی انقلاب او به عضویت مجلس خبرگان انتخاب شد و نقش مهمی در تدوین قانون اساسی جمهوری اسلامی ایفا کرد. بعدها با رسمیت یافتن حزب جمهوری اسلامی دبیر کلی آن را برعهده گرفت و در اسفندماه ۱۳۵۸ به ریاست دیوان عالی کشور منصوب شد و تا پایان عمر این سمت را برعهده داشت. سرانجام در هفتم تیرماه ۱۳۶۰ در انفجار ساختمان حزب جمهوری اسلامی به دست منافقین به همراه هفتاد و دو نفر از یاران خود به شهادت رسید.